

Aniela Pawlos

Bronisław Pawlos (1925-2006)

Pochodził z rolniczej rodziny. Urodził się 5 IV 1925 r. we wsi Ujście, gmina Huta Krzeszowska, pow. Biłgoraj. Szkołę podstawową ukończył w rodzinnej wsi w 1939 r. W czasie okupacji niemieckiej pracował w gospodarstwie rodziców. W 1944 r. podczas pacyfikacji wsi stracił ojca. W 1945 r. rozpoczął naukę w 4-letnim gimnazjum w Biłgoraju, uzyskując tzw. “małą maturę”. Po ukończeniu szkoły pracował w Spółdzielni Krawieckiej w Biłgoraju jako instruktor. W 1950 r. przeniósł się do Lublina, gdzie podjął pracę i naukę w Technikum Finansowym “Vetterów”, uzyskując świadectwo dojrzałości, tzw. “dużą maturę”. Następnie w grudniu 1951 r. zawarł związek małżeński z Anielą Mrukówną. Miał 2 synów: Andrzeja Jerzego (lekarz) i Krzysztofa Janusza (mgr inżynier).

W grudniu 1954 r. rozpoczął pracę w Wydziale Kultury i Sztuki Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej Lublinie jako inspektor, a następnie kierownik referatu ds. inwestycyjnych, gdzie pracował do kwietnia 1977 r. W tym czasie studiował zaocznie na Wydziale Prawa UMCS w Lublinie, które ukończył w roku 1970, otrzymując dyplom magistra prawa. Następnie od kwietnia 1977 r. do kwietnia 1983 r. pracował w Wojewódzkiej Bibliotece Publicznej im. H. Łopacińskiego na stanowisku zastępcy dyrektora.

W resorcie kultury przepracował blisko 30 lat, przechodząc na wcześniejszą emeryturę. Za działalność zawodową został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i odznaką Zasłużony Działacz Kultury.

Zmarł 21 III 2006 r. w Lublinie i został pochowany na cmentarzu przy Drodze Męczenników Majdanka. Na pogrzebie, w którym uczestniczyła rodzina i grono przyjaciół, Bronisława Pawłosa pożegnał przyjaciel ze wspólnej pracy w WBP – Roman Zarzycki.

Roman Zarzycki

Pożegnanie śp. Bronisława Pawłosa (24 III 2006 r.)

Drogi, szlachetny Przyjacielu Bronisławie!

W smutnym momencie pragnę pożegnać Cię w imieniu Dyrekcji Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej im. H. Łopacińskiego w Lublinie, a także pracowników i emerytów tej instytucji. Pograżeni w głębokim smutku wraz z Twoją Rodziną, żegnamy Cię jako nieodżałowanego pierwszego wicedyrektora Wojewódz-

kiej Biblioteki Publicznej ds. administracyjnych – człowieka prawego, troszczącego się o dobro wspólne, na wskroś uczciwego.

Współrządziłeś Biblioteką Wojewódzką w latach 1977–1983, aż do przejścia na emeryturę. Twoją zasługą jest m.in. przygotowanie planów renowacji gmachu WBP. Utrwaliłeś w naszej pamięci osobowość Dyrektora bardzo skromnego, nie szukającego taniego poklasku dla swoich dokonań, zawsze promieniującego życzliwością. To właśnie dlatego stałeś się moim Przyjacielem.

Byłeś wymagający przede wszystkim dla siebie, nie tylko dla innych. Twoje pogodne usposobienie nie stwarzało barier w stosunkach międzyludzkich. Pracując w resorcie kultury, dałeś świadectwo wysokiej kultury osobistej. Po przejściu na emeryturę, w czasie przyjaznych kontaktów, okazywałeś szlachetną miłość do Ojczyzny i żarliwą wiarę w Boga. Swoją postawą budowałeś w sobie i wokół siebie chrześcijańską cywilizację miłości, przez co zaskarbiłeś sobie wdzięczną pamięć.

Przechodząc z ziemskiego życia do wieczności, zabrałeś największy skarb – miłość bliźniego, znaczoną śladami nie tylko dobrych słów, ale i dobrych uczynków. Opuściłeś rodzinny dom, swoich najbliższych, przyjaciół, znajomych, a także ziemską Ojczyznę. Bóg powołał Cię do Ojczyzny Niebieskiej, o której pisze św. Paweł w Pierwszym Liście do Koryntian: “Ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują”.

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Mu wieczne spoczywanie.